

نشریه آفات و بیماریهای گیاهی جلد ۴۹ شماره ۱

تکارش : احمد پروین (۱)

بررسی بیولوژیکی پروانه دانه‌خوار سوژا *Etiella zinckenella* TREIT دراستانهای لرستان و تهران (۲)

چکیده

آفت دانه‌خوار سوژا همه‌ساله خسارت قابل توجهی بمحصول سوژا در استان لرستان وارد مینماید. بررسیهای انجام گرفته در طبیعت نشان میدهد که این آفت در مناطق مورد بررسی دونسل در سال دارد. خروج پروانه‌های نسل زمستانی عموماً از اوایل تا اواسط خردادماه شروع می‌شود لیکن در سالهای گرم شروع خروج پروانه‌ها کمی زودتر انجام می‌پذیرد. تخم‌ریزی پروانه‌ها بصورت پراکنده و تخمها بر روی غلافهای نورس گذاشته می‌شوند. شروع تخم‌ریزی نسل بعدی معمولاً اوایل تیرماه است که در بعضی از سالها دوره آن تا اواخر مردادماه هم ادامه داشته است. لاروها پس از تفریخ مستقیماً وارد غلاف شده و از دانه‌های شیری و نورس تغذیه مینمایند. لاروهای کامل نسل دوم پس از ترک غلاف در عمق دو تا چهار سانتی‌متری خاک و در داخل پیله‌ای که بدور خود ایجاد می‌کند تا بهار سال بعد باقی می‌ماند و در اوایل اردیبهشت که هوآگرمتر می‌شود وارد مرحله شفیرگی می‌گرددند.

با عملیات زراعی از قبیل شخم پائیزه و آب تخت زمستانه و همچنین تناوب زراعی در سطح وسیع برای دوتاشه سال می‌توان تراکم آفت را بطور چشمگیری کاهش داد. مبارزه شیمیائی با سوم گوزاتیون و دیپترکس در اوایل مردادماه که اوج تخم‌ریزی نسل دوم است اثر رضایت‌بخشی دارد.

(۱) - مهندس احمد پروین، تهران، صندوق پستی ۳۱۷۸، موسسه بررسی آفات و بیماریهای گیاهی.

(۲) - این مقاله در تاریخ ۱۸/۷/۵۰ به هیئت تحریریه رسیده است.

مقدمه

پروانه‌دانه‌خوار سوژا از خانواده Pyralidae و از آفات بسیار مهمی است که علاوه بر سوژا بمحصولات دیگری غالباً از خانواده Leguminosae مانند نخود، عدس، باقلاء و لوبیا حمله مینماید. این آفت در شوروی به هندوانه هائیکه در زیردرختانی از خانواده Leguminosae کاشته شده‌اند آسیب رسانیده و از گوشت هندوانه تغذیه کرده است بالاشوفسکی (BALACHOWSKY, 1972). این حشره در سراسر قاره امریکا، افریقا، هندوستان، اندونزی، ژاپن، بلغارستان و شوروی انتشار دارد بالاشوفسکی (۱۹۷۲). در ایران علاوه بر استان لرستان در نقاطی چون کرج و آذربایجان نیز فعالیت و آثار آلودگی آن مشاهده شده است. بعلاوه این حشره میتواند خودرا با آب و هوای مختلف عادت دهد. در زمینه بیولوژی و مبارزه با این آفت تا کنون در کشورهای مختلف مطالعات زیادی انجام گرفته است رافالسکی (RAFAL'SKYI, 1965) و شری (SHRI, 1968).

در ایران برای اولین بار از سال ۱۳۵۴ بررسیهای لازم در استان لرستان و بطور جنسی در تهران (اوین، مزرعه آزمایشی) شروع گردید که نتیجه آن در این مقاله شرح داده می‌شود.

وسائل و روش‌های بررسی

برای بررسی نحوه زندگی آفت از روش‌های زیر استفاده گردید:

الف - تله‌نوری: جهت تعیین دوره خروج پروانه و همچنین تغییرات جمعیت آنها در بروجرد (شیروان) و اطراف درود (روستای داریاب) از اواسط اردیبهشت ماه اقدام بنصب تله‌های نوری گردید. تله نصب شده در شیروان با برق و تله روستای داریاب با باطری کار می‌کرد. نمونه‌های شکارشده هر روز شمارش و یادداشت می‌شدند.

ب - جمع‌آوری غلاف‌های حاوی تخم‌های پروانه از مزرعه و نگهداری آنها در جعبه پلاستیکی: برای تنظیم رطوبت داخل جعبه از پنبه مرطوب استفاده می‌شد. هر دو روز یکبار لاروها بررسی و سپس غلاف تازه جهت تغذیه دراختیار آنها قرار می‌گرفت. بررسی بدین شکل بود که کپسول سر و طول بدن لاروها جهت تعیین سنین مختلف هر دو روز یکبار اندازه‌گیری می‌شدند این آزمایش روی نمونه‌لارو انجام گرفته است.

ج - جمع‌آوری نمونه‌های مختلف لارو از طبیعت در طول مدت فعالیت آفت

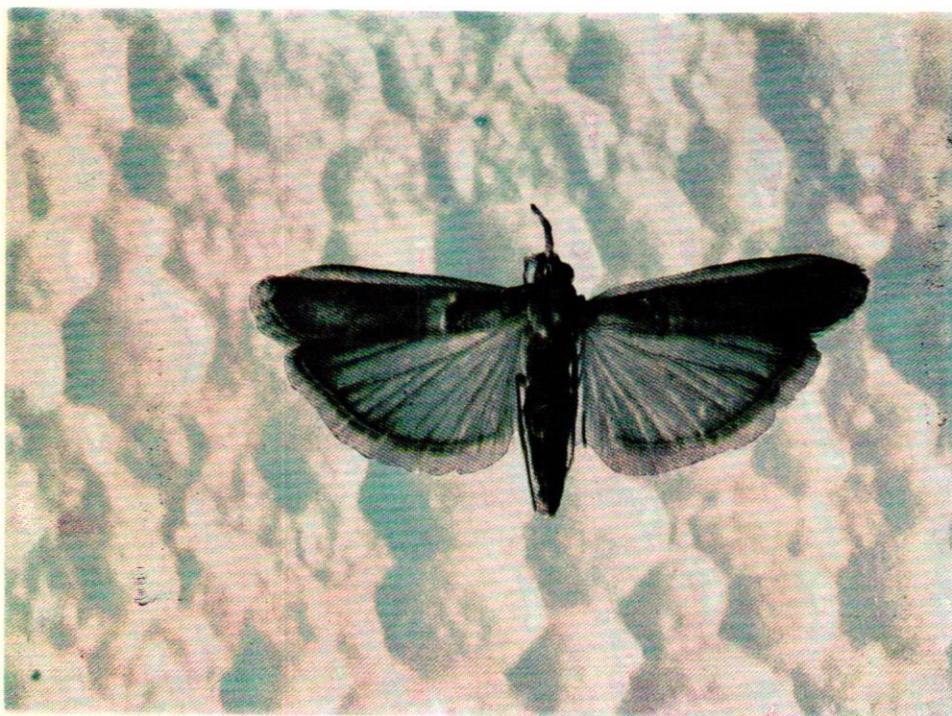
و بررسی آنها از نظر سنین لاروی که بطور غیرمستقیم در تعیین تعداد نسلهای آفت کمک مینماید.

د - بررسی آفت در قفسه های توری دار در طبیعت.

بررسیهای انجام شده

مشخصات ظاهری آفت:

پروانه: عرض بدن با بالهای باز ۲۰ - ۲۳ میلیمتر و طول آن ۸ - ۱۱ میلیمتر است. رنگ بدن خاکستری تا قهوه ای روشن. بالهای جلوئی باریک برنگ خاکستری یا قهوه ای تیره با یک لکه زرد در قاعده. بالهای عقبی پهن و خاکستری متمایل بزرد (شکل ۱).

شکل ۱ - حشره کامل

Abb. 1 - *E. zinckenella* Falter

تخم: تخمها که بیشتر بصورت انفرادی گذاشته میشوند ییضی شکل هستند رنگشان در ابتدا زرد کمرنگ است که بتدريج بخاکستری تغيير پيدا ميکنند. لارو: لاروهای نوزاد دو تا سه ميليمتر طول دارند. رنگشان سفيد شيريری

است که بتدريج در سنين بعدی پنج نوار نارنجي رنگ در قسمت پشتی و پهلوئی ظاهر ميشوند . رنگ لارو كامل که طولش به ۱۳ تا ۱۵ ميليمتر ميرسد ارغوانی مایل بقرمز (جگری) ميشود (شكل ۲) .

شكل ۲ - لاروهای سن آخر *E. zinckenella*

Abb. 2 - *E. zinckenella* Erwachsene Larven

شفيره : شکل شفيري کله قدی ، رنگ خرمائی و اندازه آن ۱۳-۸ ميليمتر است که داخل پيله‌اي جا دارد (شكل ۳) .

طرز زندگى

تعداد نسل : در نقاط مورد مطالعه ايران مانند شيروان و داراب (لرستان) و تهران دو نسل در سال دارد در سالهای گرم پروانه‌های نسل زمستانی از اوخر اردیبهشت ماه ظاهر ميشوند.

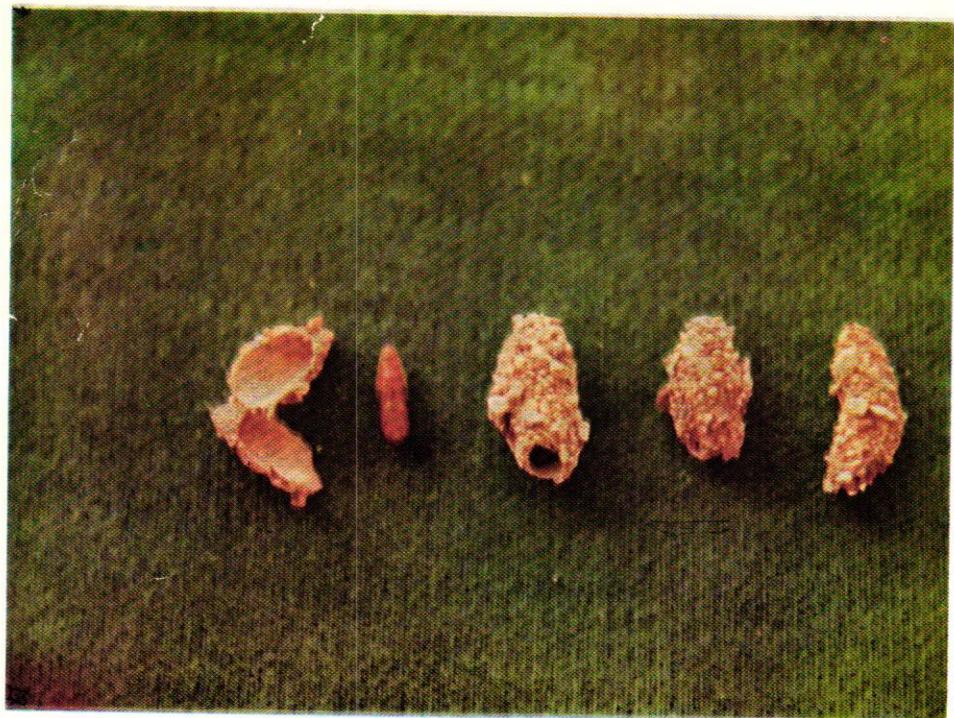
تخميريزی اين پروانه‌ها روی علفهای هرز صورت ميگیرد . لاروها نيز از

١٦

بررسی زندگی آفت بسا استفاده از قسمهای توردار

مشروع آزمایش	تاریخ خروج بروابانه	Schluerpfeifer Falter
Beginn des Versuches	تاریخ بخاک رفتن لا روپه	Eintritt der Larven im Boden
١٩٥٧ / ٥ / ١٠	٢٤.٥.١٩٧٧	٢٩.٥.١٩٧٨
١٩٥٧ / ٥ / ١٠	٢٤.٥.١٩٧٩	٢٩.٥.١٩٧٩
١٩٥٧ / ٥ / ١٠	٢٤.٦.١٩٧٩	٣٠.٦.١٩٧٩
١٩٥٧ / ٥ / ١٠	٢٤.٦.١٩٧٩	٣٠.٦.١٩٧٩
١٩٥٧ / ٥ / ١٠	٢٤.٦.١٩٧٩	٣٠.٦.١٩٧٩

Tab. 1 - Untersuchungen mit Käfig in Freiland

شکل ۳ - شفیره *E. zinckenella*

Abb. 3 - *E. zinckenella* Die Puppe

علفهای هرز تغذیه مینمایند. پروانه‌هائیکه از این نسل ظاهر می‌شوند (نسل دوم) در اوخر تیرماه یا اوایل مرداد وارد مزارع سوژا می‌شوند و بر روی غلافهای سوژا شروع به تخم ریزی مینمایند. لاروهایکه از غلافهای سوژا تغذیه می‌کنند بصورت پیش شفیره در داخل پیله تا بهار سال آینده باقی می‌مانند.

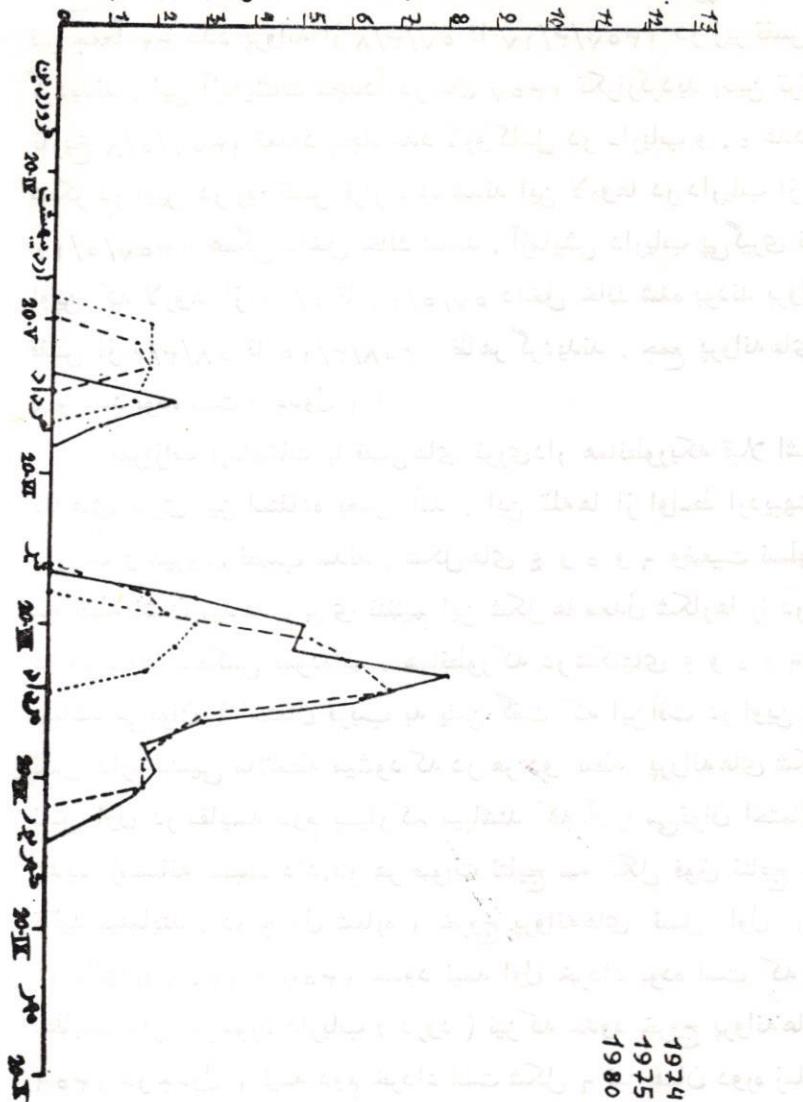
در تاریخ ۱۵/۰۵/۱۳۵۶، تعداد ۵ لارو کامل از مزرعه آزمایشی داریاب جمع آوری و در همان محل در داخل قفسهای توری دار قرار داده شدند. این لاروها بتدربیج از ۱۷/۰۵ تا ۱۳۵۶/۰۵/۲۰، داخل خاک گردیدند. بموازات این عمل ۴ عدد لارو کامل نیز که در همین محل جمع آوری شدند در اوین در محوطه مؤسسه در زیر قفسهای توری دار گذاشته شدند. این لاروها نیز بتدربیج از ۱۸/۰۵ تا ۱۳۵۶/۰۵/۲۲، داخل خاک گردیدند.

ظهور پروانه‌ها در قفسهای توری دار در داریاب در سال بعد در ۱۶/۳/۱۳۵۷

شروع و تا ۱۳۵۷/۳/۲۸ ادامه یافت و جمعاً ۵۷ پروانه خارج شدند. در اوین نیز جمیعاً ۳۶ عدد پروانه از ۱۳۵۷/۳/۸ تا ۱۳۵۷/۳/۱۷ در زیر قفس ظاهر گردیدند. این آزمایشات مجدداً در سال ۱۳۵۷ تکرار گردید بدین ترتیب که در تاریخ ۱۳۵۷/۵/۸، تعداد پنجاه عدد لارو کامل در داریاب و ۰۰ عدد لارو کامل دیگر در اوین در زیر قفس قرار داده شدند این لاروها در داریاب از ۱۱/۰ تا ۱۳۵۷/۵/۱۴ همگی داخل خاک شدند. آزمایش داریاب پیگیری نشد ولی در اوین که لاروها از ۱۱/۰ تا ۱۳۵۷/۵/۱۷ داخل خاک شده بودند پروانه‌ها در زیر قفس از ۱۳۵۸/۳/۱۵ تا ۱۳۵۸/۳/۲۰ ظاهر گردیدند. جمع پروانه‌های خارج شده ۲۸ عدد بوده است (جدول ۱).

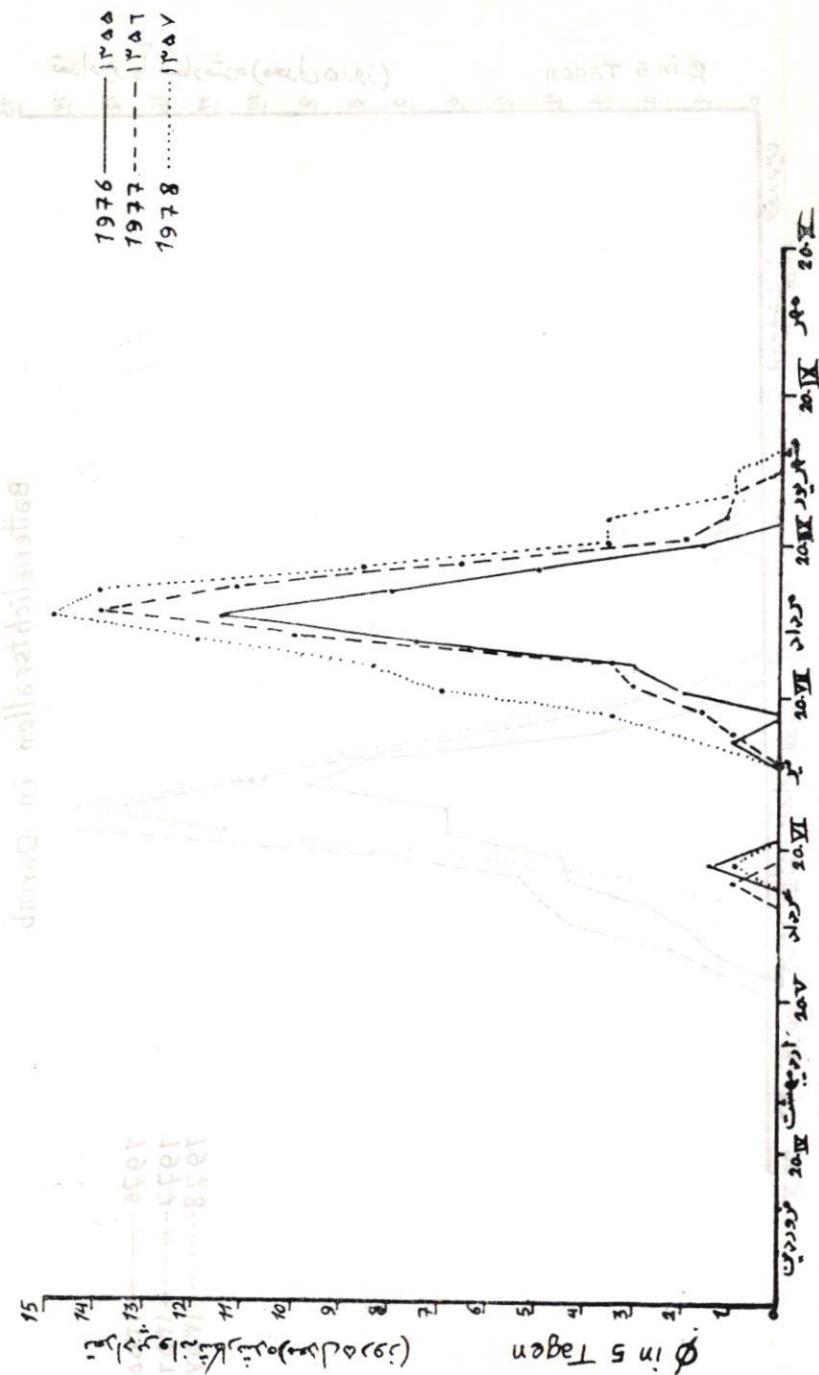
بموازات آزمایشات با قفس‌های توری دار همان‌طوری‌که قبل اشاره گردید از تله‌های نوری نیز استفاده بعمل آمد. این تله‌ها از اواسط اردیبهشت ماه در داریاب و شیروان نصب شدند. شکل‌های ۴ و ۵ وضعیت نسلها را در این سه نقطه نشان میدهد. برای تنظیم این شکل‌ها معدل شکارها را در هر پنج روز در نمودارها منعکس نموده‌ایم. همان‌طور که در شکل‌های ۴ و ۵ و ۶ منعکس میباشد می‌توان با احتمال قریب به یقین گفت که این آفت در اوین ولستان دو نسل دارد منتهی ملاحظه می‌شود که در هر دو نقطه پروانه‌های شکار شده در نسل اول در مقایسه دوم بسیار کم می‌باشند که آن را می‌توان احتمالاً به تلفات شدید رضمانه نسبت داد. در هر صورت نتایج سه شکل فوق نتایج جدول ۱ را تائید مینمایند. در جدول شماره ۱ خروج پروانه‌های نسل اول را در اوین در سالهای ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷ حدود نیمه اول خرداد بوده است که با شکل ۱ مطابقت دارد در مورد داریاب (درود) نیز که حدود خروج پروانه‌ها در سال ۱۳۵۶ در جدول ۱ نیمه دوم خرداد است شکل ۶ نیز همان دوره زمانی را نشان میدهد. بودن دو نسل در هر دو نقطه اوین و درود ما را به مقایسه آمار هواشناسی هدایت می‌کند اگر به شکل‌های ۷ و ۸ که مقایسه شرائط حرارتی دو نقطه اوین و داریاب درود است مراجعه شود می‌بینیم که این دو نقطه اختلاف چندانی از نظر حرارتی در سالهای ۱۳۵۵ و ۱۳۵۷ باهم ندارند. متاسفانه نتوانستیم آمار هواشناسی از سالهای بیشتری داشته باشیم.

کھنڈہ نوسا جمیت بہمنہ میکارشدرہ در تکمیلی برچی اور
Abb. 4-Flugverlauf von E.zinckenella mit Hilfe der
Stromlichtfallen im Evn

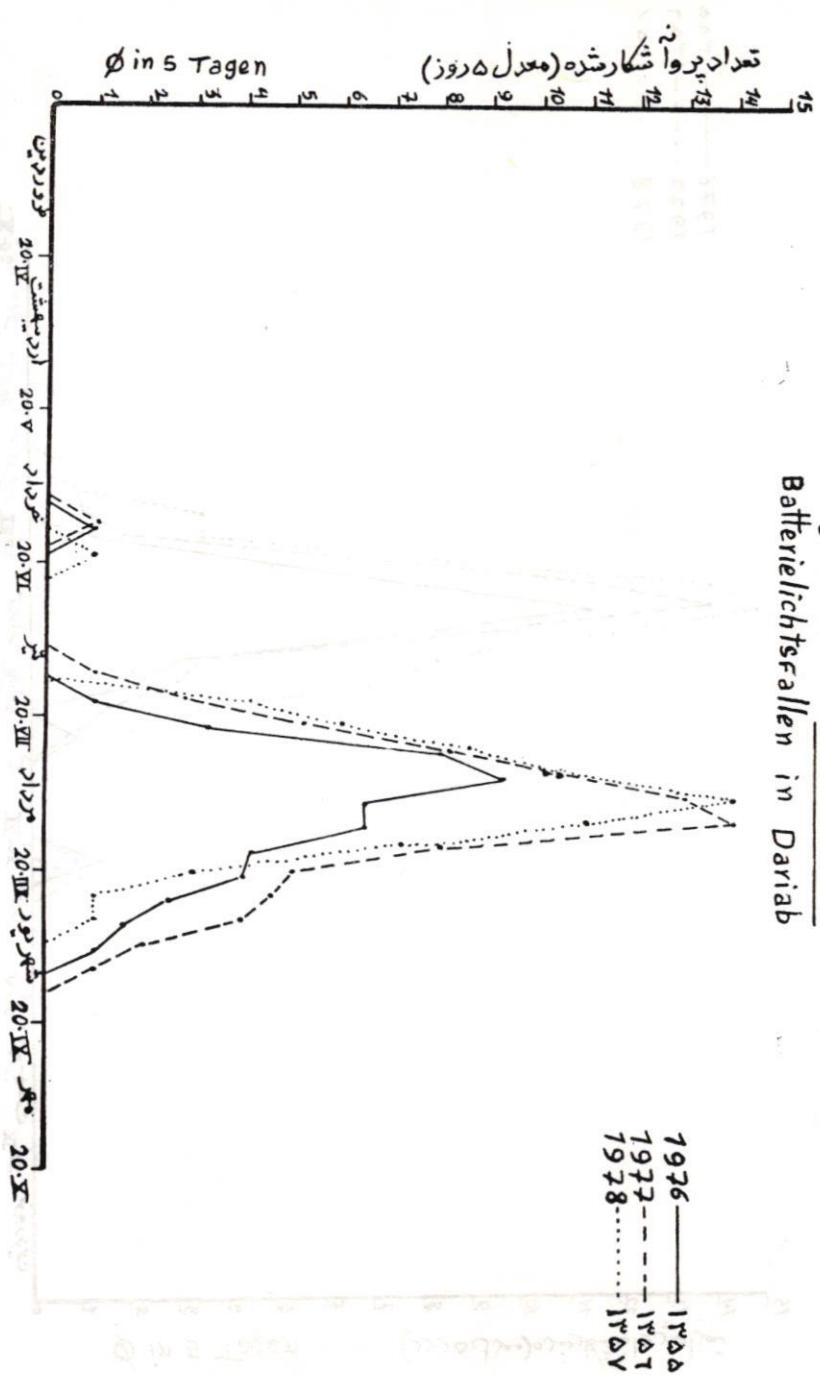
شکل ۵- نمودار نوسان جمعیت پروانه های کاکشیده در نور پیر شیرودا (بروجرد)
Abb. 5 - Flugverlauf von E. zinckenella mit Hilfe der Strom-

نگاری لیکتس فallen im Schirvan (ولایت آذربایجان)

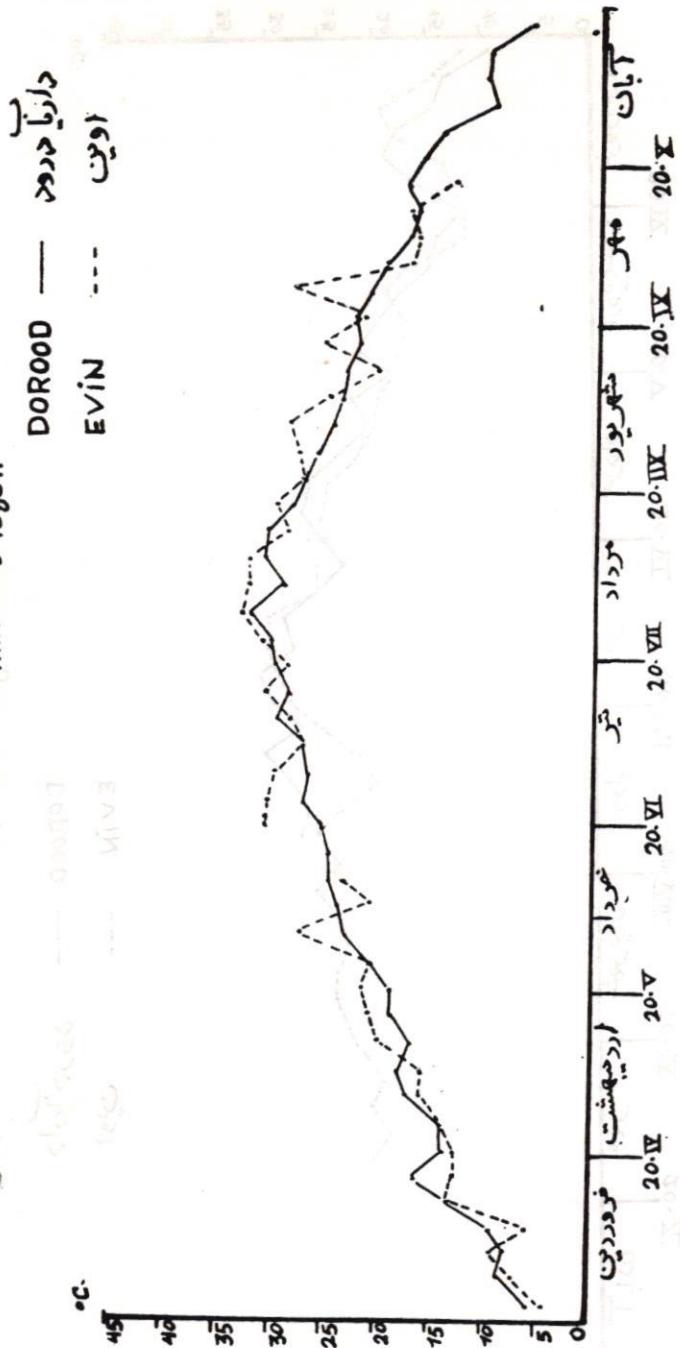

شکل ۶- نمودار نوسا جمعیت پروانه های شکارشده در تله نوک با برگزاری (درود)

Abb. 6- Flugverlauf von E.zinckenella mit Hilfe der
Batterielichtfallen in Dariab

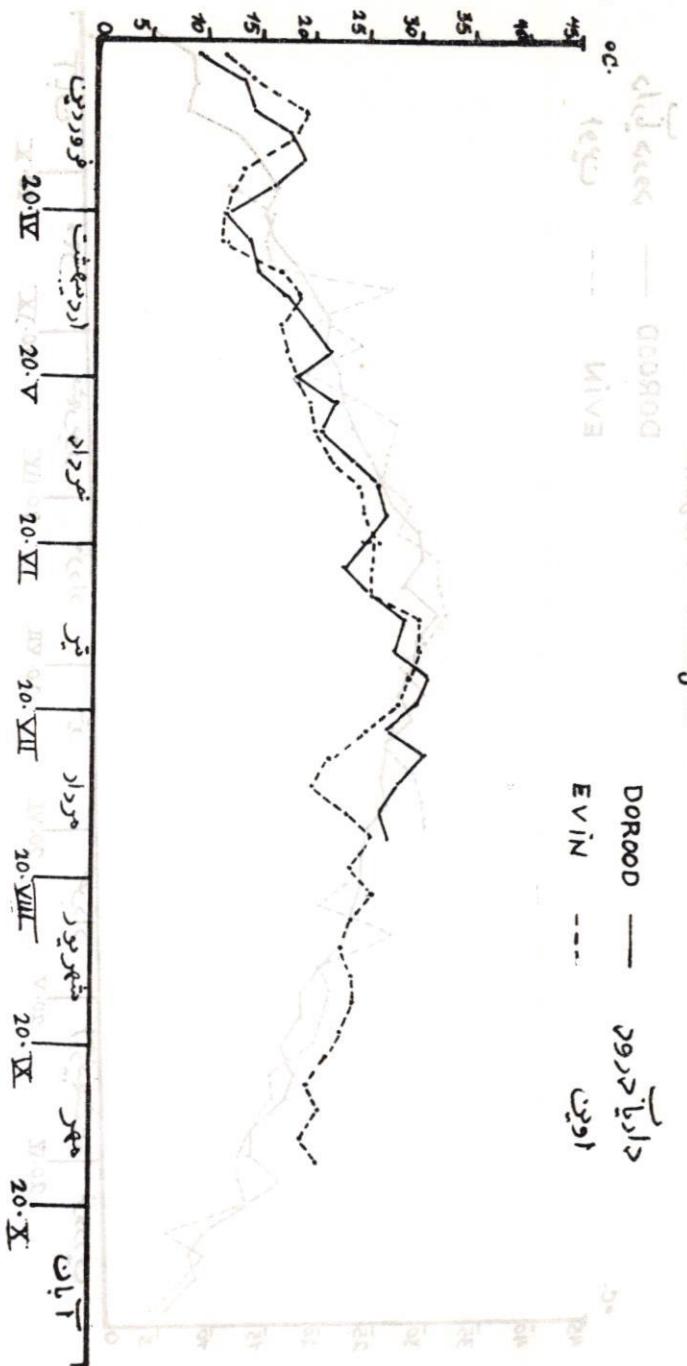

شکل ۷- تغییر حرارت متوسط روزانه در ماه های
Abb. 7- Temperatur-Verlauf im Jahr
1976 Durchschnitt in 5 Tagen

شکل ۱- متوسط روزانه در سال ۱۳۵۷ تا ۱۹۷۸

Abb. 8- Temperaturverlauf im Jahr 1978 - قدرات
Durchschnitt in 5 Tagen

تخدم : برای تعیین دوره جنینی تخمها از طبیعت جمع آوری و در حرارت ۲۸ درجه سانتیگراد ورطوبت ۵۰٪ درصد نگهداری شدند. بموازات این عمل مقداری از تخمها نیز در شرایط آزاد طبیعت مورد بررسی قرار گرفتند. با تکرار این بررسی در سه سال متوالی معلوم گردید که دوره جنینی در شرایط آزمایشگاهی ۲۸ درجه سانتیگراد حرارت و ۴۵٪ درصد رطوبت نسبی ۶-۶ روز و در شرایط طبیعی مرداد ماه ۶-۳ روز بوده است. تخمها بصورت پراکنده روی غلافهای نورس سوژا گذاشته میشوند و اگر سوژا در دسترس نباشد این تخرمیریزی روی مایر میزبانها انجام می‌پذیرد.

Abb. 9 - Die befalln Sojahuelse

شکل ۹ - غلاف سوژا آلوده به لارو آفت

لارو : لاروها پس از خروج از تخم بلافاصله وارد غلاف شده و از دانه های شیری سوزرا تغذیه مینمایند . لاروها معمولاً پس از تغذیه از یک تا دو دانه از غلاف خارج شده بخلاف سالم دیگری حمله مینمایند . در بعضی موارد نیز مشاهده شده است که یک لارو در تمام مدت رشد خود از دانه های یک غلاف تغذیه نموده و فقط برای شفیره شدن از آن خارج میشود . محل خروج و ورود لارو بروی غلاف کاملاً مشخص است (شکل ۹) . داخل غلافهای آسیب دیده پر از فضولات لارو است ، بعلاوه محل ورود و خروج لارو جای مناسبی برای نفوذ قارچ است که نتیجه آن پوسیدگی غلاف میباشد . در هر غلاف آسیب دیده فقط یک لارو و بندرت دو لارو مشاهده شده است (شکل ۱۰) .

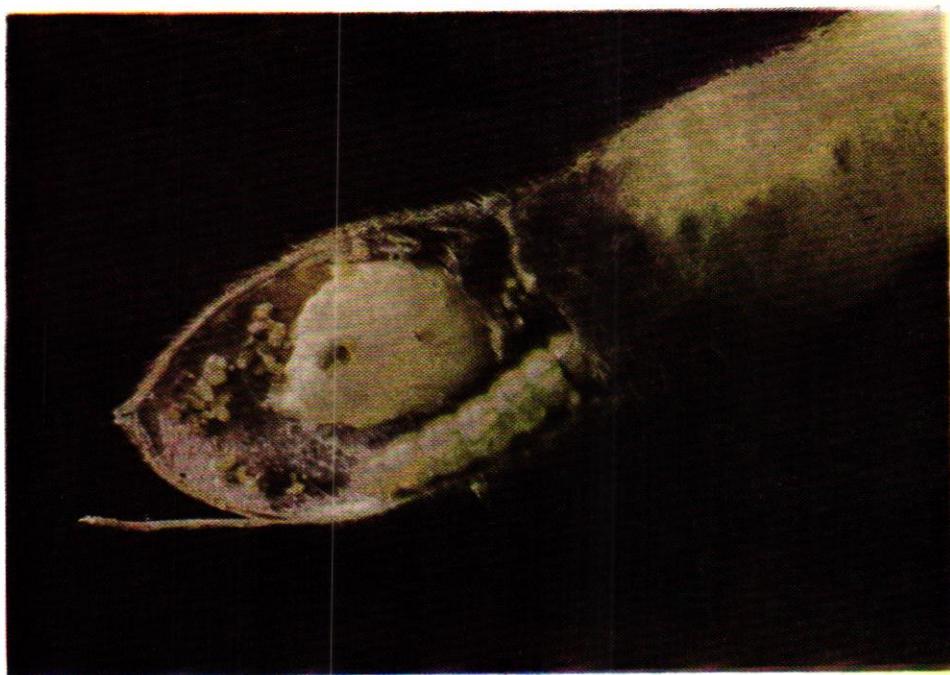

Abb. 10 - Die Larve in der Huelse

شکل ۱۰ - لارو داخل غلاف سوزرا

لاروها دارای پنج سن لاروی هستند که از طریق اندازه گیری عرض کپسول سر و طول بدنه تعیین شده است اندازه گیری هردو روز یکبار بوده و تا پایان مرحله لاروی ادامه یافت ضمن این بررسی مدت زمان هردوره سنی نیز یادداشت گردید . نتایج این بررسی در جدول شماره ۲ ارائه شده اند (کارهای فوق با استفاده از قفس های آزمایشی در طبیعت اوین انجام گرفته است) .

Tab. 2

سی اندیش

Kopfkapoelbreit und Körperlänge in verschiedenen Larvenstadien / min ebenso Zeitdauer
jeden Larvenstadium im Tage

Dauer der Larvenperiode im Tage	Dauer im Tage	„Körperlänge“ mm			Kopfkapselbreite mm	Larvenstadien
		Max.	Min.	Max.		
3-5	3/5	1/2		0/3	0/2	1
3-5	7/0	2/5		0/5	0/4	2
3-6	9/5	5/0		0/7	0/51	3
3-6	12/3	7/3		0/9	0/71	4
4-7	15/0	10/0		1/5	0/91	5

لاروهای کامل نسل دوم پس از خروج از غلاف به عمق ۲ تا ۴ سانتیمتری خالک وارد شده و با تشکیل پیله‌ئی بدور خود تا بهار سال دیگر در آنجا میمانند. شفیره: در بهار با افزایش درجه حرارت هوا لاروها شفیره میشوند. در سالهاییکه هوای زمستان ملایم باشد بعضی از لاروها حتی در زمستان شفیره میشوند و از این شفیره‌ها تا اواخر اردیبهشت ماه یا اوایل خرداد پروانه خارج نمیشود. بعارت دیگر در اینصورت فقط طول مدت شفیرگی زیادتر میگردد. بر طبق مشاهدات‌ما، دوره شفیرگی از اوایل اردیبهشت ماه شروع میشود. مدت شفیرگی در بهار بین ۳۰ تا ۳۷ روز است. این مدت در تابستان به ۲۰ تا ۲۵ روز کاهش پیدا میکند.

مبازه: ۱ - با توجه به نحوه زمستان‌گذرانی آفت که بصورت لاروی در داخل خالک بسر میبرد بهترین راه مبارزه عملیات زراعی از قبیل شخم و آب‌تحت زمستانه است. زمینهای شیبدار که عمل آب‌تحت در آنها میسر نیست شخم پائیزه بسیار مناسب است. با شخم قسمتی مهمی از لاروها که در داخل پیله قرار دارند از بین رفته و یا روی زمین آمده مورد حمله پزندگان و غیره قرار گرفته و نابود میشوند. آب‌تحت زمستانه در صورتیکه زمین‌شیبد نداشته باشد عمل شخم را تکمیل میکند.

۲ - تناوب زراعی در کاهش جمعیت آفت بسیار مؤثر است. اگر در مناطق سوژاکاری تناوب زراعی بطور وسیع انجام گیرد و برای مدت ۳-۶ سال گیاهان دیگری غیر از خانواده بقولات کشت شوند جمعیت آفت بشدت پائین میآید.

۳ - مبارزه شیمیائی موقعي ثمر بخش است که مزارع سوژا از نیمه دوم تیر ماه مرتبأ تحت کنترل بوده و با مشاهده اولین آلودگی روی غلاقها سمپاشی را شروع نموده و چون تخمریزی بتدریج صورت میگیرد لازم است پس از سمپاشی نوبت اول بفاصله ۱۰-۱۵ روز سمپاشی نوبت دوم را تکرار کرد. طبق آزمایشهای شرکت سهامی کشت دانه‌های روغنی و مشاهدات ما سومون گوزاتیون و دیپترکس اثر رضایت بخشی در منطقه داشته‌اند.

سپاسگزاری

چون این طرح با همکاری نمایندگی شرکت سهامی خاص توسعه کشست دانه‌های روغنی در بروجرد انجام گرفته است لازم دانسته از مهندسین و کارکنان آن نمایندگی نهایت قدردانی را بنمایم. بعلاوه از زحمات آقای بهروز خاورزمینی که در اجرای این طرح نهایت جدیت را مبذول داشته قدردانی میگردد.